

BEYAZ SARAY
Basın Sekreterliği

Derhal Yayınlanması Üzere

1 Aralık 2009

BAŞKAN OBAMA'NIN, AFGANİSTAN VE PAKİSTAN'DAKİ DURUMUN GELECEĞİNE
DAİR KONUŞMASI

Eisenhower Hall Tiyatrosu
Birleşik Devletler West Point Askeri Akademisi
New York

DOĞU SAATİYLE 20:01

BAŞKAN:

İyi akşamlar. Birleşik Devlerin Subay Adayları, silahlı kuvvetlerimizin kadın ve erkekleri ve sevgili yurttaşlarım: Bu akşam sizlere Afganistan'daki çabalarımızdan – o ülkeye yaptığımız taahhüdün niteliğinden, çıkışlarımızın kapsamından ve bu savaşı başarılı bir sona taşımak için yönetimimin izleyeceği stratejiden söz etmek istiyorum. Bunu, burada, güvenliğimizi korumak için nöbette duran, ülkemizin en iyi özelliklerini temsil eden pek çok erkek ve kadının önünde – West Point'te – yapmak benim için olağanüstü bir şerefdir.

Bu konuları ele almadan önce, Amerika ve müttefiklerinin Afganistan'da savaşmak zorunda kalışının sebebini hatırlayalım. Bu kavgayı biz başlatmadık. 2001 yılında, 11 Eylül günü, on dokuz adam uçaklarını kaçırdı ve bu uçakları yaklaşık 3000 insanımızı katletmek için kullandı. Askeri ve ekonomik sinir merkezlerimize saldırdılar. Kadın, erkek, çocuk demeden, irkına, inancına, sosyal konumuna bakmadan masum insanların hayatlarını söndürdüler. Bu uçaklardan birindeki yolcuların kahramanlıkları onları durdurmasaydı, Washington'da, demokrasimizin önemli sembollerinden birine saldıracak ve pek çok başka insanın ölümüne yol açacaklardı.

Bildiğimiz gibi, bu adamlar, masum insanların katlini meşrulaştırmak için, dünyanın büyük dinlerinden biri olan İslami çarptan ve kutsallığına leke düşüren El Kaide adlı aşırıcı bir gruba mensuptu. Operasyonlarının merkez üssü Afganistan'da olan El Kaide, burada Taliban denilen, acımasız, despot bir radikal kadronun himayesi altındaydı. Taliban, bu ülkeyi harabeye çeviren iç savaş ve Sovyet işgalinden sonra, Amerika ve dostlarının dikkatlerini başka tarafa çevirmeleri üzerine ülkede kontrolü ele geçirmiştir.

11 Eylül üzerinden henüz bir kaç gün geçmişti ki, Kongre El Kaide'ye ve onları himaye edenlere karşı kuvvet kullanılması için, bu güne kadar hala yürürlükte olan yetkiyi verdi. Bu yetki Kongrede, 98'e karşı sıfır oyla kabul edildi. Karar, Temsilciler Meclisinden 420'ye karşı bir oyla geçti. Kuzey Atlantik Paktı Teşkilatı, tarihinde ilk kez, üye uluslardan birisine yapılan saldırısı hepsine yapılmış sayılacaktır taahhüdünü içeren 5'inci Maddeyi tatbikata koydu. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi 11 Eylül saldırularına karşılık vermek için gerekli adımların atılması kararını onayladı. Amerika, müttefikleri ve tüm dünya, yekvücut olarak, El Kaide'nin terörist ağını yok etmek ve ortak güvenliğimizi korumak için harekete geçti.

Yurt içindeki bu birlik ve uluslararası meşruluk bayrağı altında ve ancak Taliban Üsame Bin Ladin'i bize teslim etmeyi reddettikten sonra Afganistan'a birliklerimizi gönderdik. Bir kaç ay geçmeden El Kaide dağıtılmış, birçok elemanı öldürülümüştü. Taliban iktidardan uzaklaştırılmış ve püskürtülmüştü. Yıllarca korkudan başka bir duyguya yaşanmamış bu topraklarda şimdi umut ışığı görünmüştü. BM tarafından yapılan bir toplantıda Başkan Hamid Karzai'nin liderliğinde geçici hükümet kuruldu. Savaşlarla param parça edilen ülkeye kalıcı barış getirilmesi için de Uluslararası Güvenlik Yardım Gücü kuruldu.

Daha sonra, 2003 başlarında, Irak'ta bir başka savaşa girilmesi kararı alındı. Irak Savaşı üzerinde yapılan yıpratıcı tartışmalar malum ve burada tekrarlamaya gerek yok. Sadece şunu belirtmekle yetinelim: son altı yıl içinde, Irak Savaşı, birliklerimizin, kaynaklarımızın, diplomasisimizin ve ulusal planda dikkatlerimizin büyük bölümünü işgal etti ve Irak'a girilmesi, Amerika ile dış dünya arasında büyük çatıtlaklara yol açtı.

Bugün, olağanüstü bir bedel ödedikten sonra, Irak'taki savaşı mesuliyetli bir şekilde sona erdiriyoruz. Muharebe tugaylarını gelecek yazın sonunda, tüm diğer birliklerimizi ise 2011 yılının sonunda Irak'tan çekeceğiz. Bu davranışımız, üniformalı erkek-kadın tüm askerimizin karakter sağlamlığının kanıtıdır. (Alkışlar) Onların cesareti, metaneti ve sebatı sayesinde, Iraklılar geleceklerini şekillendirme şansına kavuştu ve biz de Irak'ı Iraklılara bırakarak çıkmayı başarıyoruz.

Irak'ta binbir güçlükle mesafe katettiğimiz halde, Afganistan'daki durum kötüye gitti. 2001 ve 2002 arasında, hududu geçerek, Pakistan'a kaçan El Kaide lider kadrosu burada kendisine güvenli bir sığınak buldu. Afgan halkın kendisine meşru bir hükümet seçmiş olmasına rağmen, bu hükümetin çalışması, yolsuzluklar, uyuşturucu ticareti, geri kalmış ekonomi ve güvenlik güçlerinin sayısının yetersiz olması nedeniyle sekteye uğradı.

Afgan hükümetini devirmeyi amaçlayan Taliban ve El Kaide son birkaç yıldır, müsterek bir hedefi birlikte gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Taliban bir yandan Pakistan halkına yönelik küstahça ve tahrif edici terörist saldırularına girişirken, bir yandan da, Afganistan'da bazı bölgeleri giderek kontrol altına almağa başlamıştır.

Bütün bu süre içerisinde, Afganistan'daki birliklerimizin sayısı, Irak'taki seviyeyin çok altında kaldı. Ben başkanlık makamına geldiğimde, Afganistan'da askeri hizmet veren Amerikalıların sayısı 32.000' i biraz aşıyordu, oysa Irak'ta savaşın en doruk noktasında birliklerimizin sayısı 160.000'di. Afganistan'daki komutanlar, Taliban'ın yeniden güç kazanması karşısında, durumla baş edebilmek için sürekli destek istediler. Ne var ki bu takviye hiç bir zaman ulaşmadı. Bu

nedenledir ki, başkan seçildikten kısa bir süre sonra, uzun zamandır istenen ek birliklerin gönderilmesini onayladım. Müttefiklerimizle görüşütken sonra, Afganistan'daki savaşla ilgili çabalarımızla, Pakistan'da aşırıcılığın barınması arasındaki temel ilişkiyi kavrayarak bir strateji tespit ettim. Dar bir çerçevede tanımlanacak olursa, El Kaide'nin ve aşırı uçlardaki müttefiklerinin engellenmesi, bölünmesi ve yenilgiye uğratılması ve ayrıca askeri ve sivil çabalarımızın daha iyi bir şekilde koordine edilmesi olarak formüle edilebilecek bir hedef saptadım.

O zamandan bu yana bazı önemli hedeflerde gelişmeler kaydettik. El Kaide'nin üst düzey liderleri öldürülüdü ve El Kaide üzerinde baskınların dünya çapında artırılmasını sağladık. Pakistan'da, bu ulusun silahlı kuvvetleri yillardır görülmemiş bir şiddetle atağa geçti. Afganistan'da müttefiklerimizle elele, Taliban'ın başkanlık seçimini sabote etmesini önledik ve bazı seçim hileleriyle örselenmiş de olsa, bu seçimden, Afganistan'ın Anayasasına ve yasalarına uygun bir hükümet doğdu.

Herseye rağmen muazzam zorluklar hala mevcut. Afganistan kaybedilmiş değildir, fakat bir kaç yıl geri gitmiştir. Hükümetin devrilmesi gibi acil bir tehdit olmasa da Taliban ivme kazanmıştır. Afganistan'daki El Kaide üyelerinin sayısı 11 Eylül öncesindeki seviyede olmasa da, sınır boyunca edindikleri barınakları koruyorlar. Kuvvetlerimiz ise, Afgan güvenlik güçlerini etkili bir şekilde eğitip, onlarla birlikte, halkın güvenliğini koruyabilmek için ihtiyaçları olan destekten yoksundur. Afganistan'daki yeni komutanımız, General McChrystal, güvenlik durumunun tahmin edilenden daha ciddi olduğunu bildirmiştir. Kısacası, mevcut durumu korumak mümkün değildir.

Sizler, subay adayları olarak bu tehlike altında hizmet vermek için gönüllü oldunuz. Bazlarınız Afganistan'da dövüştü. Bazlarınız yeni konuşlanacak. Başkomutanınız olarak, sizlere iyi belirlenmiş ve hizmetinize degecek bir görev vermek benim borcumdur. Bu nedenle, Afganistan'daki seçimden sonra, stratejimizi iyice gözden geçirerek konusunda ısrar ettim. Şunu da açıkça belirtiyim ki, 2010'dan önce önemde bireklik konuşlandırmamı gerektiren bir seçenek yoktu. Bu yüzden, bu dönemde savaşın sürdürülmesi için gereken kaynaklarla ilgili herhangi bir gecikme ya da bu kaynakların esirgenmesi durumu yaşanmadı. Aksine, bu gözden geçirme dönemi, ulusal güvenlik ekibim, Afganistan'daki sivil ve askeri liderlik ve önemli ortaklarımıza birlikte, bana zor soruları sorma fırsatı verdi. Burada kaybedilebilecekler göz önüne alındığında, bu benim Amerikan halkına ve askerlerimize borcumdur ve bundan ödün veremem.

Bu gözden geçirme işlemi henüz tamamlanmış değildir. Başkomutan olarak, Afganistan'a 30.000 kişilik ek ABD birliği göndermenin ulusal güvenliğimiz açısından hayatı öne taşıdıguna karar verdim. 18 ay sonra, bireklerimiz yurda dönmeye başlayacaktır. Şu an, bireklerimizin Afganistan'dan mesuliyetli bir şekilde çıkışını sağlamak için Afganistan'ın kapasitesini artırmak konusunda insiyatif yakalamak açısından ihtiyacımız olan kaynaklar bunlardır.

Bu kararı kolay vermiyorum. Irak'taki savaşa karşı çıkmışım, çünkü askeri güç kullanmakta itidalli olmamız ve daima hareketlerimizin uzun vadeli sonuçlarını göz önünde bulundurmamız gerekiğine inanıyorum. Sekiz yıldır savaştayız, bu savaşın insan hayatı ve kaynak açısından bedeli muazzamdır. Yıllardır süren Irak ve terörizm tartışmaları, ulusal güvenlikle ilgili

konularda birliğimizi zedeledi ve bu çabalarımızı hayli partizan ve kutuplaşmış bir ortama itti. Büyük Ekonomik Krizden bu yana geçirdiğimiz en kötü ekonomik bunalımı yaşamakta olduğumuz bu günlerde, Amerikan halkı, haklı olarak ekonomimizin yeniden güçlenmesi ve insanımızın yurdunda iş sahibi olması konusuna odaklanmıştır.

En önemlisi, bu kararın sizlerden daha da fazlasını talep ettiğini biliyorum; yükün en fazlası, ailelerinizle birlikte siz askerlerin omzundadır. Devlet Başkanı olarak, bu savaşlarda canını veren her Amerikalının ailesine bir baş sağlığı mektubu yazıp imzaladım. Cephedekilerin anne-babalarından, eşlerinden gelen mektupları okudum. Walter Reed hastanesinde yatan kahraman gazileri ziyaret ettim. Vatanlarındaki ebedi istirahatgahlarına gönderilmek üzere tabutları bayrağa sarılı 18 Amerikalıyı karşılamak için Dover'e gittim. Savaşın korkunç bedelini bizzat gördüm. Eğer Amerika Birleşik Devletleri ve Amerikan halkın güvenliğine yönelik bir tehlike olduğunu düşünmeseydim, her bir askerimizin yarın hemen vatana dönmesi için emri memnuniyetle verirdim.

Dediğim gibi, hayır bu kararı öyle kolay vermiyorum. Bu kararı verdim, çünkü, Afganistan ve Pakistan'da güvenliğimizin tehlikeye girdiğinden eminim. Bu bölge, El Kaide'nin uyguladığı şiddet yanlısı aşırıcılığın merkez üssüdür. 11 Eylülde, buradan saldırıyla uğradık ve tam şu anda, ben bu konuşmayı yaparken, yeni saldırı komploları yapılıyor. Bu, öyle hayali bir tehlike değil; varsayıma dayanan bir tehdit hiç değil. Daha bir kaç ay önce, Afganistan ve Pakistan'ın sınır bölgelerinden, yeni terör eylemleri gerçekleştirmek üzere gönderilen aşırıcıları ülkemiz sınırları içinde yakalandık. Bu bölge geriye kaymaya devam ettikçe bu tehlike daha da büyür ve El Kaide cezalandırma korkusu olmaksızın operasyonlarına devam edebilir. El Kaide üzerindeki baskıyı devam ettirmeli ve bölgedeki ortaklarımıza istikrarlarını ve kapasitelerini artırmalıyız.

Elbette bu sadece bizim taşıyacağımız bir yük değildir. Bu savaş yalnızca Amerika'nın savaşı değildir. 11 Eylül'den beri, El Kaide barınakları, Londra'da, Amman'da Bali'de saldırıların kaynağı oldu. Afganistan ve Pakistan halkları ve hükümetleri tehlikede. Nükleer silahlarla donanmış Pakistan içerisinde ise tehlike daha da vahim, çünkü El Kaide ve aşırı uçlardaki diğer örgütlerin nükleer silahlar aradığını biliyoruz ve buldukları zaman kullanmaktan kaçınmayacaklarına inanmamız için pek çok neden var.

Bu gerçekler, dost ve müttefiklerimizle omuz omuza çalışmamızı zorunlu kılıyor. Ortak amaç hep aynıdır: El Kaide'yi Afganistan'da ve Pakistan'da engellemek, dağıtmak ve yenilgiye uğratmak, gelecekte Amerika ve müttefiklerini tehlikeye sokma yeteneğini yok etmek.

Bu amaca ulaşmak için, Afganistan'da şu hedefleri izleyeceğiz: El Kaide'ye sıçınacak, saklanacak yer bırakmamalıız. Taliban'ın ivmesini sıfırlayıp, hükümeti devirme kabiliyetini yok etmeliyiz. Afganistan güvenlik kuvvetlerinin kapasitesini ve hükümetini güçlendirmeliyiz ki, Afganistan'ın geleceği ile ilgili sorumluluklarını yerine getirebilisınler.

Bu hedeflere üç şekilde varacağız. İlk olarak, önümüzdeki 18 ay içerisinde Taliban'ın ivmesini sekteye uğratacak ve Afganistan'ın kapasitesini artıracak bir askeri strateji izleyeceğiz.

Bu akşam, burada açıkladığım gibi, 30.000 kişilik ilave birlik, 2010 yılının ilk yarısında, mümkün olan en hızlı tempoya konuşacak, böylelikle isyancıları hedef alacak ve önemli

yerleşme merkezlerinin güvenliğini sağlayabilecektir. Bu birlikler, yetkin bir Afgan güvenlik gücünü eğitme ve onlarla ortaklaşa çalışarak daha fazla sayıda Afganistanının mücadeleye katılmasını sağlamaya yeteneğimizi artıracaktır. Yine bu birlikler, Amerika Birleşik Devletleri'nin sorumluluğu Afganistanlılara devretmesi için gerekli koşulların yaratılmasına yardımcı olacaktır.

Bu uluslararası bir çaba olduğundan, taahhütlerimize müttefiklerimizin de katkıda bulunmalarını istedim. Bazıları şimdiden ek birlikler temin etti, önümüzdeki günlerde, haftalarda daha da fazla katkılar yapılacağından kuşkum yok. Dostlarımız da, Afganistan'da bizimle beraber savaşarak, kanlarını akitip, canlarını verdiler. Şimdi de birlik olup bu savaşı sona erdirmeyi başarmalıyız. Burada tehlikeye atılan yalnızca NATO'nun itibarı değil, müttefiklerimizin ve dünyanın ortak güvenliğidir.

Bir araya geldiklerinde, bu ilave Amerikan askerleri ve uluslararası birlikler sorumluluğu Afgan kuvvetlerine devretme sürecimizi hızlandıracak ve 2011 Temmuzunda kendi kuvvetlerimizi Afganistan'dan çekmeye başlamamızı sağlayacaktır. Irak'ta yaptığımız gibi, bu devir teslim işini, arazi koşullarını göz önüne alarak, mesuliyetli biçimde gerçekleştireceğiz. Afganistan güvenlik güçlerinin uzun dönemde başarılı olabilmesi için onlara danışmanlık ve yardım teminine devam edeceğiz. Ne var ki, Afgan hükümeti ve daha da önemlisi Afgan halkı, sonunda ülkelerinin sorumluluğunun kendilerine ait olduğunu açıkça anlayacaktır.

İkinci olarak da, ortaklarımıza, Birleşmiş Milletlerle ve Afgan halkı ile birlikte çalışıp, Afgan hükümetinin geliştirilen güvenlikten yararlanması sağlanacak daha etkili bir sivil strateji izleyeceğiz.

Bu çaba icraata dayanmalıdır. Açık çek verdığımız günler geride kaldı. Başkan Karzai'nin başkanlığı kabul konuşması, yeni bir istikamette ilerleme konusunda doğru mesajı göndermiştir. İleride, bizden yardım alanlardan ne beklediğimizi net olarak açıklayacağız. Afganistan'da yolsuzluklarla mücadele eden ve halka hizmet götüren bakanlıkları, valileri ve yerel liderleri destekleyeceğiz. Yolsuzluk yapanlardan ve etkisiz kalanlardan hesap sorulmasını bekliyoruz. Yardımımızı, Afgan halkının günlük hayatında derhal etki yaratabilecek tarım gibi alanlarda yoğunlaştıracağız.

Afgan halkı yıllarca şiddete tahammül etti. Önce Sovyetler Birliği, sonra Afgan topraklarını kendi çıkarları için kullanan yabancı El Kaide dövüşülerinin işgaline uğradı. Bu yüzden bu gece Afgan halkının, Amerika'nın bu savaş ve ıstırap devrine son vermek istediğini bilmesini istiyorum. Ülkenizi işgal etmek gibi bir niyetimiz yoktur. Afgan hükümetinin şiddetti reddeden ve kendi vatandaşlarının insan haklarına saygı gösteren Taliban üyelerine kucak açmak yolundaki çabalarını destekleyeceğiz. Afganistan'la karşılıklı saygıya dayalı bir ortaklık kurmak, tahripçileri dışlamak, yapıcı olanı güçlendirmek, askerlerimizin ayrılacağı günü çabuklaştırmak ve Amerika'nın asla sizin üstünüz değil, ortağınız olacağı sürekli bir dostluğu yaratmak için çalışacağız.

Üçüncüsü, biz Afganistan'daki başarımızın Pakistan'la ortaklığımızla ayrılmaz ilişkisi olduğunun bilincinde olarak hareket edeceğiz.

Biz, kanserin bu ülkenin her tarafında tekrar yayılmasını önlemek için Afganistan'dayız. Aynı kanser Pakistan'ın sınır bölgelerinde de kök salmıştır. Bu nedenle sınırın her iki tarafında da etkili olan bir stratejiye ihtiyacımız vardır.

Geçmişte Pakistanlılar arasında aşırıcılığa karşı savaşın kendi savaşları olmadığını ve Pakistan'ın çok az etkinlik göstermesinin veya şiddete başvuranlara hoşgörülü davranışının bu ülke için daha iyi olacağını savunanlar vardı. Son yıllarda ise Karaçi'den İslamabad'a kadar her yerde masum insanlar hayatını kaybettikçe, aşırıcılıktan en çok zarar görenlerin Pakistan halkı olduğu da gözler önüne serildi. Kamuoyu değişti. Pakistan ordusu Swat ve Güney Veziristan bölgelerinde aşırı uçlara karşı saldırıyla başladı. Şimdi Amerika Birleşik Devletleri ve Pakistan'ın müşterek bir düşman karşısında olduğuna şüphe yoktur.

Geçmişte Pakistan'la ilişkilerimizi genellikle dar çerçevede belirledik. O günler geride kalmıştır. İleriye bakarken Pakistan'la karşılıklı çıkar, karşılıklı saygı ve karşılıklı güven temeline dayanan ortaklığımızı güçlendirmek azmindeyiz. Pakistan'ın ülkemizi tehdit eden grupları hedef alma kapasitesini artırmağa kararlıyız. Nerede oldukları ve niyetleri açıkça bilinen teröristlerin barınmalarına izin vermeyeceğiz. Amerika aynı zamanda Pakistan'da demokrasi ve kalkınmayı desteklemek amacıyla büyük miktarda kaynak temin etmektedir. Pakistan'daki dövüşler yüzünden yerini terk etmek zorunda kalan insanlara gösterilen uluslararası destek çerçevesinde en fazla yardımımız biz sağlıyoruz. Pakistan halkı bilmelidir ki, Amerika Pakistan'ın tam potansiyeline ulaşabilmesi için, silahlar sustuktan uzun zaman sonra da bu ülkenin güvenlik ve refahının güçlü bir destekçisi olarak kalacaktır.

Stratejimizin üç esas unsuru şudur: sorumluluğu devretmek için ortam yaratmak amacıyla askeri etkinlik, olumlu faaliyeti güçlendirmek için sivil sayısını önemli ölçüde artırmak ve Pakistan'la etkili bir ortaklık kurmak.

Yaklaşımımız konusunda çeşitli kaygıların bulunduğu kabul ediyorum. O yüzden izin verin, benim istedigim ve çok ciddiye aldigim birkaç önemli iddiaya kısaca değineyim.

Birincisi, Afganistan'ın başka bir Vietnam olduğunu ileri sürenler var. Onlar istikrarın kurulamayacağını ve kayıp vermeyi bırakıp sıratle geri çekilmemizin bizim için daha iyi olacağını söylüyor. Ben bunun tarihi yanlış yorumlamaktan kaynaklandığını inanıyorum. Vietnam'daki durumun aksine, hareketimizin meşruluğunu kabul eden 43 devleti kapsayan koalisyon bize katılmıştır. Vietnam'daki durumun aksine, geniş çaplı popüler isyancılar karşısındayız. En önemlisi, Vietnam'dakinin aksine, Amerikan halkına karşı Afganistan'dan korkunç bir saldırı gerçekleştirilmiş olup, bu ülkenin sınırları boyunca komplot makta olan aynı aşırı uçların hedefi olarak kalmaktayız. Bu bölgeyi şimdi terk etmek ve El Kaide'yi uzak mesafeden hedef almakla yetinmek, bizim El Kaide'yi baskı altında tutma yeteneğimizi önemli ölçüde engelleyeceğ, ülkemize ve müttefiklerimize saldırıların artması yönünde kabul edilemez riske neden olacaktır.

İkincisi, Afganistan'ı şimdiki durumda terk edemeyeceğimizi kabul eden ama orada bulunan askerlerimizle faaliyet göstermeye devam etmemizi önerenler var. Bu ancak bizim durumu muhafaza ederek aynı yerde çabalamamıza ve oradaki koşulların giderek kötüleşmesine yol açar. Sadece mevcut durumu korumakla Afgan Güvenlik Kuvvetlerine gereken eğitimi vermek

ve onların sorumluluğu yüklenmeleri için gereken koşulları hiç bir zaman sağlayamayız, sonunda bu yol daha pahaliya mal olur ve Afganistan'da daha da uzun süre kalmamıza yol açabilir.

Nihayet, bazıları da görevi Afganistan'ın sorumluluğuna devretmeye ilişkin takvimi açıklamamıza karşı çıkmıyor. Aslında bazıları savaş faaliyetimizi daha dramatik ve sonu bilinmeyen bir şekilde arttırarak on yıl kadar sürebilecek, bir ülke kurma projesini üstlenmemizi istiyor. Bu yolu reddettim, çünkü makul bir masrafla gerçekleştirebileceğimizin ve kendi çıkarlarımızı emniyete almayı başarmak için ihtiyacımız olanın ötesinde hedefler belirliyordu. Sonra, devretme konusunda bir takvimin bulunmaması, Afgan hükümeti ile çalışırken acil etkinlik ihtiyacının duyulmamasına neden olabilir. Açıkça bilinmelidir ki, Afganistanlılar kendi güvenliklerinin sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalacaklar. Amerika Afganistan'da sonu gelmeyen bir savaşı yürütmek niyetinde değildir.

Devlet Başkanı olarak ben, kendi sorumluluğumuz, kendi kaynaklarımız veya kendi çıkarlarımız ötesinde hedefler kabul etmemi reddediyorum. Ben, ülkemizin karşısındaki tüm güçlükleri değerlendirmeliyim. Bunlardan yalnız biri üzerinde odaklanamam. Başkan Eisenhower'ın sözleri her zaman aklımdadır. O, "her teklif daha geniş bir düşünce ışığında, ulusal programların içinde ve arasında denge sağlamak ihtiyacı göz önünde bulundurularak tartılmalıdır," demişti.

Son bir kaç yıldan beri biz bu dengeyi kaybettik ve ulusal güvenliğimiz ile ekonomimiz arasındaki ilişkiyi değerlendirmekte başarısızlığa uğradık. Ekonomik kriz nedeniyle arkadaş ve komşularımızdan birçoğu işini kaybetmiş, masraflarını ödemekte güçlük çekmektedir ve çok sayıda Amerikalı da çocukların geleceğinden kaygı duymaktadır. Bu arada küresel ekonomideki rekabet giderek daha ateşli bir hale gelmiştir. Bu yüzden herhangi bir savaşın gerçek ekonomik yüküne ilgisiz kalamayız.

Özetle, göreve başladığında Irak ve Afganistan'daki savaşların masrafi bir trilyon dolara yaklaşmıştı. İleride bu masraf konusunu açık ve samimi şekilde ele almağa kararlıyım. Afganistan'daki yeni stratejimiz bu yıl askeri yemeye kabaca 30 milyar dolara mal olacaktır ve bütçe açığımızı azaltmağa çalışırken aynı zamanda bu masrafların da gözden geçirilmesi için Kongre ile yakın işbirliği yapacağım.

Irak'ta savaşa son verip Afganistan'da sorumluluğu devrederken vatanımızda da yeniden güçlenmeliyiz. Refahımız, gücümüz temel teşkil eder. Ordumuza yardım eder. Diplomasimizin sigortasıdır. Halkımızın potansiyelini en yüksek düzeye çıkarır ve yeni endüstriye yatırım yapılmasına olanak verir. Bize bu yeni yüzyılda da geçen yüzyılda olduğu gibi başarıyla rekabet etmemizi sağlar. Bu yüzden biz Afganistan'daki askeri kuvvetlerimizi bilinmeyen bir tarihe kadar orada bulundurmayı üstlenemeyiz, çünkü güçlendirmesi ile en çok ilgilendiğim ülke, kendi ülkemizdir.

Bu savaşın birçok vatandaşımız için çok zor bir dönem olmağa devam ettiğini biliyorum. İnsanlarımızın rüyalarını gerçekleştirmesi ve ülkemizin sözünü yerine getirmeyi başarmasına imkan veren kalkınma için bir temel olarak hizmet edecek iyileşmeyi gerçekleştireceğimiz zamana kadar rahat etmeyeceğim. Çünkü en çok kalkındırmak istediğim ülke kendi ülkemizdir.

Şimdi, şunu da açıkça ifade edeyim ki, bunların hiç biri kolay olmayacak. Şiddetli aşırıcılıkla mücadele çabuk bitmeyecektir. Bu iş Afganistan ve Pakistan'ın çok ötesine uzanır. Bu, özgür toplumumuzun ve dünyadaki liderliğimizin sürekli bir sınavı olacaktır. 20. yüzyıla damgasını vuran büyük güçlerin çekişmeleri ve açık bölünme hatlarının aksine bizim çabalarımız başıboş bölgeler ve dağınık düşmanları kapsar.

Sonuçta, Amerika gücünü, savaşları başlatarak değil, savaşları sona erdirerek ve anlaşmazlıklarını önleyerek göstermek zorundadır. Biz askeri kuvvetten istifade etmek konusunda çevik ve kesin davranışmalıyız. El Kaide ve müttefikleri ister Somali, ister Yemen isterse de başka tarafta olsun, kök salmak girişiminde bulundukları her yerde, giderek artan baskısı ve güçlü ortaklıklarla karşılaşmalıdır.

Biz yalnız askeri gücümüze güvenmekle kalamayız. Vatanımızın güvenliği için yatırım yapmağa devam etmek zorundayız, çünkü dışarıdaki her şiddet yanlısı aşırıcıyı yakalamamız veya öldürmemiz mümkün değildir. Ayrıca gizli ağlardan bir adım ilerde olmak için kendi istihbaratımızı geliştirmek ve daha iyi koordine etmek zorundayız.

Kitle imha silahı yapımında kullanılan araçları ortadan kaldırılmalıdır. Bu yüzden, kontolsüz kalan nükleer materyallerin teröristlerin eline geçmemesi için önlem alınması, nükleer silahların yayılmasının engellenmesi ve dünyanın nükleer silahlardan arındırılması hedefini gerçekleştirmeye çalışmak benim dış siyasetimin esasını teşkil eder. Her ülke bilmelidir ki, gerçek güvenlik hiçbir zaman, daha öldürücü silahlar elde etmek için sonsuza kadar devam eden bir yarışla gerçekleştirilemez, gerçek güvenlik bu yarışı reddedenlerden gelecektir.

Biz diplomasiden faydalananmaliyiz, çünkü yalnız hareket eden hiçbir ülke, birbiri ile ilişkili yerleri kapsayan dünyanın güçlüklerine karşı duramaz. Ben bu yıl ittifaklarımıza yenilemek ve yeni ortaklıklar kurmakla geçirdim. Amerika ile İslam dünyası arasında, anlaşmazlık döngesini kımanın karşılıklı çıkarımıza hizmet ettiğini kabul eden ve masum insanların canına kıyanların barış, refah ve insan şerefi için direnenler tarafından dışlanacakları bir gelecek vaat eden yeni bir başlangıç yarattık.

Nihayet, biz kendi değerlerimizin gücünden ilham almalıyız. Karşımızda bulunan güçlükler değişmiş olabilir ama inandığımız şeyler değişimemelidir. Bu nedenle değer yargılarımızı kendi vatanımızda uygulayarak onları geliştirmeliyiz. Onun için ben işkenceyi yasakladım. Ayrıca Guantanamo Bay'deki hapishaneyi kapatacağız. Dünyanın her yerinde despotluğun karanlık bulutu altında yaşayan her erkek, kadın ve çocuk, Amerika'nın, onların insan hakları için sesini yükselteceğini, özgürlük, adalet, olanak ve tüm insanların onuruna saygı meşalesini taşıyacağını bilmelidir. Biz böyleyiz. Bu Amerika'nın otoritesinin ahlaki kaynağıdır.

Franklin Roosevelt döneminden ve büyüğbabalarımızla onların babalarının zamanından beri bizim ülkemiz küresel ilişkilerde özel bir yük taşımıştır. Biz çeşitli kıtalar üzerindeki birçok ülkede Amerikan kanı akıttık. Kendi gelirimizi kullanarak başkalarının harabeler üzerinde vatanlarını yeniden kurması ve kendi ekonomilerini geliştirmesine yardım ettik. Birleşmiş Milletlerden NATO'ya ve Dünya Bankasına kadar, insanların müsterek güvenlik ve refahını sağlayan enstitülerin kurulması için başkalarına katıldık.

Bu çabalarımız için her zaman bize teşekkür edilmedi ve bazen bizim de yanlışlarımız oldu. Ama Amerika Birleşik Devletleri son 60 yıldır dünya genelinde güvenliğe diğer devletlerden daha fazla katkıda bulunmuştur – tüm sorunlarına karşın bu süre zarfında duvarların yıkıldığına, pazarların açıldığına, milyarlarca insanın yoksulluktan kurtarıldığına, eşi görülmemiş bilimsel gelişmeye ve insan özgürlüğü sınırlarının genişlemesine şahit olduk.

Tarihteki süper güçlerin aksine biz dünyaya hakim olmağa çalışmadık. Bizim birliğimiz, baskiya direnirken kurulmuştu. Biz başka ülkeleri işgal etmek peşinde değiliz. Biz başka ülkelerin kaynaklarına el koymayacak, inanç veya etnik özellikleri bizimkinden farklı diye başka insanları hedef almayacağız. Bizim uğrunda savaştığımız ve savaşmağa devam edeceğimiz konu çocukların ve torunlarımız için daha iyi bir gelecek sağlamaktır. Biz, ancak başkalarının çocuklar ve torunları özgür yaşıar ve olanaklar elde edebilirse kendi çocuklarımızın hayatının da daha iyi olacağına inanıyoruz. (Alkışlar)

Devlet olarak biz Roosevelt'in başkanlığı dönemindeki kadar genç ve belki o zamanki kadar masum değiliz. Buna karşın, hala özgürlük uğrundaki asıl mücadelenin mirasçılarıyız. Şimdi de bütün kuvvetimizi ve hevesimizi toplayarak yeni bir çağın güçlüklerine karşı çıkmalıyız. Neticede bizim güvenlik ve liderliğimiz yalnızca silah gücümüzden gelmez. Bizim insanlarımızdan gelir – ekonomimizi yeniden kalkındıracak işçi ve işverenlerden, yeni endüstrileri geliştirecek girişimciler ve araştırmacılardan, çocuklarımızı eğitecek öğretmenlerden, vatanda toplumlarımızda çalışanların hizmetlerinden, dışında umut yayan Barış Gönüllüleri ve diplomatlardan, kırılmayan fedakarlık zincirinin bir parçasını oluşturan üniformalı kadın ve erkeklerden, yeryüzünde halk tarafından ve halk için kurulan halk hükümetini bir gerçeğe çevirenlerden gelir. (Alkışlar)

Bu muazzam ve çeşitli vatandaşlar her zaman ve her konuda aynı fikirde olmaz – olmamalıdır da. Ama son zamanlarda ulusal gidişimizi zehirleyen garez, kin ve partizanlığın bizi parçalayıp bölmesine izin verirsek, bir devlet olarak liderliğimizi koruyamayacağımızı ve günümüzün çok ciddi boyutlardaki güçlüklerine göğüs geremeyeceğimizi de biliyoruz.

Bu savaş başladığında birlik olduğumuzu unutmak kolaydır – korkunç bir saldırının canlı hatrası, vatanımızı ve bizim kıymet verdigimiz değerleri savunmak için duyulan kararlılık bizi birleştirmiştir. Bu birliği tekrar kuramayacağımız fikrini kabul etmiyorum. (Alkışlar) Bütün benliğimle inanıyorum ki, biz Amerikalılar olarak yine ortak bir amaç etrafında birleşebiliriz. Çünkü bizim değerlerimiz sadece kağıt üzerine yazılan sözlerden ibaret değildir, onlar bizi bir arada tutan, tek millet, tek halk olarak en karanlık firtinalardan selamete çıkarılan ilkelerdir.

Amerika - biz büyük bir yargı dönemini yaşıyoruz. Bu firtınalar içinde göndereceğimiz mesaj açık ve net olmalıdır: amacımız adil, azmimiz sarsılmazdır. Biz, doğruluğun bize güç kazandırdığına inanarak, daha güvenli bir Amerika, daha güvenli bir dünya ve en derin korkuları değil en yüce ümitleri temsil eden bir geleceğe güvenle ilerleyeceğiz. (Alkışlar)

Teşekkür ederim. Tanrı siz korusun. Tanrı Amerika Birleşik Devletlerini korusun.
(Alkışlar) Çok teşekkür ederim. Teşekkür ederim. (Alkışlar)

